

[Kurt Hansen.]

På GM-fabrikken søgte man fra koncernledelsens side at få tingene til at køre virkelig smart igennem. Da arbejderne sidste sommer kom hjem fra den kollektive sommerferie, fik de at vide, at situationen så meget alvorlig ud, og hvis de skulle gøre sig håb om at bevare arbejdspladsen, så måtte de komme med gode ideer, som kunne bruges til en videreførelse af fabrikken, og de særlig gode ideer, som var brugbare for ledelsen, ville endda blive præmieret. Bare 14 dage efter at arbejderne havde fået det første brev, fik de besked om, at fabrikken måtte lukke. Ingen af forslagene fra arbejderne var tilstrækkelige.

Ledelsens begrundelse for lukningen var selvfølgelig den manglende omsætning på grund af oliekrisen, som nogle så smukt kalder det; reelt er det hele jo et stort internationalt skuespil, der skulle styrke oliemonopolerne og dollarens internationale kurs. De stigende vægtafgifter indgik også som en argumentation. Men GM-ledelsens fiffige manøvrer viser noget om, at samlefabrikken bare indgik som et led i en større international, kapitalistisk sammenhæng, hvor man fra en fjern kontorbygning et eller andet sted søger at få det hele til at gå op i en større, profitabel enhed. Det er den letteste ting af verden at få det til at se ud, som om en fabrik giver underskud, i særdeleshed når den indgår i den sammenhæng, der netop er skitseret, og som både GM og Rank Arena gør det.

Den sidste virksomhed, jeg vil tage op her, er Uniprint, og det er jo en varm sag. Her gik, som de fleste sikkert må være bekendt med, arbejderne helt anderledes radikalt til værks, end de gjorde på andre fabrikker. Man søgte også at nedlægge på samme måde, som man ville gøre på GM, hvor man forsøgte at få arbejderne til at komme med gode ideer, men arbejderne lugtede lunt. De tog kontakt med en økonom, for, som de selv siger: nu har vi knoklet hele det sidste år på overarbejde, og vi har arbejdet om lørdagen, og der er ingen,

der får lavet overarbejde, hvis det giver underskud, tværtimod.

Bogbinderiet skulle være det sted, hvor det stod helt galt til efter Winthers udsagn. Her viste det sig, at den daglige produktion lå på ca. 65.000 bøger om dagen, og hvis man regner efter, kommer bogprisen, fremstillingsprisen, til at svare til ca. 30 øre.

Endvidere blev det påvist, at Winther var et såkaldt udsultet aktieselskab. Det skal lige nævnes, at Uniprint indgår i en større kæde af Winther-ejede eller Winther-dominerede virksomheder. Winther ejer 5 virksomheder i Danmark. Winther har helt eller delvis kontrollen over 1 svensk, 2 tyske og 2 finske virksomheder.

Jeg vil ikke komme yderligere ind på at beskrive, hvordan og hvorledes fremgangsmåden har været for at få nedlagt de forskellige fabrikker, blot lige komme ind på det, som kom frem fra regeringen her i går aftes ved 23-tiden.

Det er klart — det vil vi gerne slå fast — at vi gør os ingen illusioner om, at der af folkettinget kan lovgives radikalt imod kapitalernes interesser, men det er vores opfattelse, at arbejderne har krav på at kende i særdeleshed socialdemokratiets og eventuelt regeringens foranstaltninger i forbindelse med flytning af kapital til udlandet, men selvfølgelig også andre partiers holdning til det problem, som er arbejdernes dagligdags problem.

De lovforslag, som den socialdemokratiske regering hidtil har fremlagt eller varslet, går ud på at give kapitalen ekstraordinære tilskud til produktionen. Det gælder den statslige bistandsfond, de forbedrede afskrivningsregler m. v. Den slags skal jo betales af skatteyderne, og det vil først og fremmest sige lønarbejderne. Det er ikke nok, at regeringen har varslet et direkte indgreb i overenskomstsituationen; nu skal lønarbejderne bruges til at acceptere en udhuling af deres realløn, for at kapitalen kan få tilstrækkelig gunstige produktionsbetingelser.

Venstresocialisterne har hele tiden sagt,